

COLEGIUL CONSILIERILOR JURIDICI
GALATI
Str. Brailei nr.157, Bl. A7, ap.14

Tribunalul Galati
Sectia comerciala si de contencios administrativ

Dosar nr. 1337/121/2007
Termen: 16.11.2007

Colegiul Consilierilor Juridici Galați cu sediul în Galați str. Portului, nr.20, clădire „Navlomar Estate”, tronson I, camera 7, parter, prin reprezentant legal Zoia Mitea – decan, **intervenient** în cauza ce formează obiectul dosarului nr. __1337__ / __121__ / __2007__ al instanței Tribunalul Galați – Secția comercială și de contencios administrativ, **reclamant fiind Baroul Galați**, cu sediul în Galați, str. Brăilei, nr.153, în temeiul art.29 din Legea nr.47/1992 (r) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale INVOCA

EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
a art. 56 alin. (1) lit. c, art.57 și art.58,
din Legea nr.31/1990 (r2) modificată prin Legea nr.441/27.11.2006

aceste articole din Legea nr.31/1990 fiind în vădită contradicție cu prevederile art.44 (2), 45, 124, 135, 136 (5) din Constituția României, contravenind în același timp și prevederilor art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului - ratificată de Parlamentul României la 17.05.1994.

Prezenta excepție de neconstituționalitate **nu a mai fost judecată** vreodată de Curtea Constituțională a României pe temeiurile de drept constituțional invocate și **are o strânsă și intrinsecă legătură** cu soluționarea prezentei cauze.

De judecarea acestei excepții **depinde** asigurarea unei judecări echitabile și imparțiale a prezentei cauze, în conformitate cu art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Justificăm interesul legitim în judecarea acestei excepții de neconstituționalitate pentru asigurarea unui cadru procesual legitim în judecarea cauzei în condițiile în care, instituțiile de autoritate ale statului român – **inclusiv instanțele judecătorești** – apreciază și aplică în mod arbitrar atât prevederile Legii nr.31/1990 cât mai ales prevederile **legii organice (lege cadru) nr.514/2003** privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic **precum și prevederile Statutului profesiei de consilier juridic – act normativ** (publicat în Monitorul Oficial al României, partea I, nr.684/29.07.2004) **de punere în aplicare a legii speciale nr.514/2003**, în conformitate cu **legea și statutul profesiei de avocat**, conducând prin aceasta la disoluția organizării și exercitării profesiei de consilier juridic – profesie juridică distinctă ce are scop legal - apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, instituțiilor și autorităților publice și ale persoanelor juridice (art.1 din Legea nr.514/2003).

Justificăm interesul legitim și în ceea ce privește protecția profesiei de consilier juridic, a titlului profesional de consilier juridic, a dreptului legitim de proprietate privată, a legitimității și legalității formelor proprii de organizare și exercitare a profesiei de consilier juridic în condiții de egalitate constituțională profesională și nediscriminatorii în raport cu cealaltă profesie de apărător (avocat) care are scop legal – apărarea drepturilor și libertăților omului (art.2 alin.2 coroborat cu art.3 alin.2 din Legea nr.51/1995 republicată)

Încheierea de autorizare a societăților profesionale ale consilierilor juridici – irevocabilă și executorie de drept – constituie un „**bun**” în înțelesul alin. 1 din Primul protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, de asemenea **titlul profesional, denumirea societății, reputația profesională, clientela** constituie de asemenea un „**bun**” în înțelesul aceluiași protocol, drepturi de proprietate lezate în permanență de către instanțele judecătorești prin aplicarea arbitrară a prevederilor articolelor invocate ca fiind neconstituționale.

În temeiul art.29 pct.4 din Legea nr.47/1992, republicată, fiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate în vederea sesizării Curții Constituționale, **excepția invocată nefiind contrară prevederilor art.29 alin.1, 2 și 3 din lege**, solicităm să dispuneți, prin încheiere cuprinzând **punctul de vedere** al părților și **opinia instanței** asupra acestei excepții, **SESIZAREA CURȚII CONSTITUȚIONALE PENTRU SOLUȚIONAREA EXCEPȚIILOR INVOCATE ȘI TOTODATĂ SĂ DISPUNEȚI SUSPENDAREA JUDECĂRII PREZENTEI CAUZE.**

Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale prevede în art.37 și 46 **obligatia judecătorului instanței Tribunal – delegat la Oficiul Registrului Comerțului** – să exercite controlul asupra legalității actelor constitutive, inclusiv asupra licitului și conformității cu ordinea publică a obiectului de activitate al societății, obligându-l pe acesta ca în condițiile în care societatea nu îndeplinește condițiile de legalitate să respingă prin încheiere motivată cererea de înmatriculare în afară de cazul în care asociații înlătură neregularitățile constatate.

Judecătorul delegat este obligat să ia act în încheiere de regularizările efectuate.

Astfel, **controlul legalității actelor constitutive** (inclusiv obiectul de activitate al societății) **aparține instanței tribunal** „Controlul legalității actelor sau faptelor care, potrivit legii, se înregistrează în registrul comerțului se exercită de justiție printr-un judecător delegat. La începutul fiecărei an judecătoresc, **președintele tribunalului** va delega la oficiul registrului comerțului unul sau mai mulți **judecători ai tribunalului**” (art. 37 din Legea nr.31/1990).

Astfel, în mod cert instanța competentă a se pronunța asupra legalității, autorizării și înmatriculării societăților comerciale **este instanța tribunal.**

Legea nr.31/1990 prin art.60 prevede că încheierile judecătorului delegat sunt executorii de drept **și sunt supuse numai recursului.**

Recursul care se depune la ORC poate fi motivat cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată, instanța competentă a judeca recursul împotriva încheierilor judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului este în mod legal procesual conform art.299 alin.(2) Cod proc. civilă **instanța imediat superioară celei care a pronunțat încheierea, respectiv instanța curtea de apel.**

Conform prevederilor art.56 lit.c, art.57 și art.58 din Legea nr.31/1990 în desfiderea normelor de principiu prevăzute în art.229 alin.2 Cod proc. civilă – nulitatea unei societăți înmatriculate poate fi declarată de instanța tribunal, **deci de aceeași instanță care „a judecat în fond”** cererea de înființare, autorizare și înmatriculare a societății.

Ori aceste prevederi contravin de esență principiului imparțialității justiției statuate de art.124 din Constituția României și art.6 din CEDO.

În jurisprudența Curții și a Comisiei Europene independența și imparțialitatea instanței se găsesc în strânsă legătură, astfel încât adesea o instanță care nu conferă suficiente garanții de imparțialitate nu va putea fi considerată nici independentă.

Lipsa prejudecăților și atitudinea nepărtinitoare sunt elemente definitorii ale imparțialității (Curtea EDO cauza Piersack c. Belgiei, hotărârea din 1 oct.1982 seria A nr.53): „*Existența imparțialității în sensul art.6 paragraf. 1 din Convenție trebuie determinată conform unui test subiectiv, pe baza convingerilor personale ale unui anumit judecător, într-o anumită cauză, dar și conform unui test obiectiv vizând să stabilească dacă un judecător a oferit suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă în această privință*” (Curtea EDO cauza Hauschildt c. Danemarcei, hotărârea din 24 mai 1989, seria A, nr.154 parag.46).

Imparțialitatea conform demersului subiectiv se prezumă până la proba contrarie, atitudinea părtinitoare a judecătorului într-o anumită cauză putând fi generată de **comandamentul social** prin care acesta este obligat să revină prin propria sa activitate de judecată la propria sa soluție pronunțată anterior în aceeași cauză.

Prin prisma demersului obiectiv întotdeauna s-a pus problema imparțialității unei instanțe atunci când un judecător a mai intervenit în cauză într-un stadiu anterior (Curtea EDO cauza Morel c. Franței, hot. din 6 iunie 2000).

Folosirea unor judecători ai instanței tribunal la Oficiul Registrului Comerțului care să hotărască prin încheiere asupra admisibilității și înmatriculării societăților ca și judecători ai aceleiași instanțe tribunal în judecarea cererilor privind nulitatea unor societăți înmatriculate în baza propriilor lor încheieri de înmatriculare **reprezintă imposibilitatea asigurării imparțialității instanței respective**, astfel încât normele prevăzute în art.56 lit.c, art.57 și art.58 din Legea nr.31/1990 sunt evident neconstituționale raportate la art.124 (2) Constituția României și art.6 CEDO.

În acest context **judecătorii tribunalului**, delegați la ORC ajung astfel să judece cereri de nulitate a unor societăți **pentru care au pronunțat încheieri de autorizare și înmatriculare** după ce anterior îndeplinindu-și obligația imperativă prevăzută de legea nr.31/1990 **au verificat, au cenzurat, au constatat și au legitimat licitul obiectului de activitate și conformitatea acestuia cu ordinea publică.**

Sub aceste aspecte **imparțialitatea** acestor judecători de la instanța tribunal este vădit îndoielnică și în contradicție evidentă cu prevederile de esență ale art.124 alin.(2) din Constituția României.

În mod legal și acțiunile vizând nulitatea societăților înmatriculate, **exercitate în termenul de prescripție**, sunt de competența instanțelor **curtea de apel** cele care sunt abilitate să judece recursurile declarate

împotriva încheierii judecătorului delegat **privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului.**

Acțiunea în nulitate a unei societăți înmatriculate **vizează deopotrivă încheierea judecătorului delegat privitoare la înmatriculare ori la orice alte înregistrări în registrul comerțului** (art.60 L.31/1990) fapt ce induce **competența materială exclusivă a curților de apel** în judecarea cererilor vizând nulitatea societăților înmatriculate, pentru egalitate de tratament juridic, asigurarea unei judecăți echitabile și imparțiale în spiritul art.124 Constituția României și art.6 CEDO.

Articolele invocate (56 lit.c, 57, 58 din Legea nr.31/1990) **sunt neconstituționale și sub aspectul neclarității și nedefinirii acțiunii în nulitate** pentru care legea nu prevede un termen de prescripție, dând astfel o posibilitate atemporală și infinită de exercitare a acestei acțiuni de către orice persoană, punând astfel în pericol stabilitatea raporturilor juridice, echitabilitatea și imparțialitatea actului de justiție.

În absența unei reglementări legale față de intervalul de timp de la data înregistrării societății în care cei interesați au posibilitatea exercitării acțiunii în declararea nulității unei societăți înmatriculate, în virtutea normei constituționale prevăzută de art.124 și art.16 din Constituția României **aplicând principiul simetriei juridice** acțiunea în nulitatea unei societăți înmatriculate – **o acțiune diferită și derogatorie de la dreptul comun al nulității actelor juridice – este prescriptibilă în intervalul de un an de la data înregistrării societății** la fel ca și acțiunea în regularizare prevăzută de art.48 din Legea nr.31/1990, **ambele acțiuni având practic același scop – protejarea interesului general.**

În majoritatea țărilor comunitare dreptul de prescriere a acțiunii în constatarea nulității unei societăți comerciale este de un an, soluție ce se impune și în legislația comercială română din rațiuni de identitate, pentru egalitatea de tratament juridic a hotărârilor judecătorești române în raport cu cele comunitare cât mai ales pentru stabilitatea raporturilor juridice generate prin încheierile judecătorești de înmatriculare a societăților, care ca subiecte distincte de drepturi și obligații în perioada activității lor intră în varii raporturi juridice de drept comercial, fiscal, civil, dreptul muncii, drept internațional etc.

Sub aspectul celor invocate textul art.56 lit.c din Legea nr.31/1990 este neconstituțional în ce privește sancționarea cu nulitatea a unei societăți înmatriculate în registrul comerțului – ce a dobândit personalitate juridică, pe motivul că obiectul de activitate – verificat și cenzurat sub aspectul licitului și al conformității cu ordinea publică – este ilicit sau contrar ordinii publice **după înmatricularea societății.**

Încheierile judecătorului delegat fiind executorii de drept **sunt de natură să genereze speranța legitimă că societățile înmatriculate îndeplinesc toate condițiile de legalitate** astfel că prin acțiunea în nulitatea societăților înmatriculate în mod evident se încalcă dreptul legitim la respectarea bunurilor, a proprietății private, a dreptului liber la asociere, a dreptului la inițiativă economică etc. **încheierea judecătorului delegat executorie de drept constituind ea însăși un „bun”** în sensul Convenției astfel încât anularea acestei încheieri (prin declararea nulității societății pe criteriul ilicitului obiectului de activitate și a lezării ordinii publice) este de natură a prejudicia ireversibil dreptul de proprietate privată, drepturile patrimoniale și nepatrimoniale ale societății din considerente aleatorii și care **lezează stabilitatea hotărârilor judecătorești** și prin aceasta, de esență, contravine interesului public și ordinii publice.

Prin încheierea judecătorului delegat de înmatriculare a unei societăți, executorie de drept, s-a recunoscut dreptul de proprietate al asociaților atât asupra patrimoniului societății, a numelui societății, a titlului profesional, a reputației profesionale a asociaților și a societății însăși și asupra veniturilor rezultate dintr-o clientelă constantă și permanentă și specializată, rezultat al activității societății în raporturile sale juridice cu terțe persoane, în temeiul unui obiect de activitate corespondent în codul activităților economice din economia națională în consens cu cel comunitar.

Prin acțiunea în nulitatea societăților înmatriculate statuată în art.56 lit.c, art.57 și art. 58 din Legea nr.31/1990 se încalcă dreptul de acces la justiție, drept ce presupune respectarea principiului securității juridice astfel încât această acțiune produce o ingerință brutală și neconformă prevederilor de drept comunitar necesare într-o societate democratică pentru protecția interesului general, **în dreptul de proprietate al societăților**, ingerință care doar **sub presupunerea** că servește unui interes public **nu respectă cerința de proporționalitate**, acțiunea în nulitatea unei societăți înmatriculate **suprapunându-se neconstituțional acțiunii în regularizare - singura de natură a asigura principiul securității raporturilor juridice.**

Sub aspectele precizate art. 56 lit.c, art.57 și art.58 din Legea nr.31/1990 încalcă astfel în mod evident prevederile art.136 alin. (5) din Constituția României care garantează inviolabilitatea proprietății private cât și prevederile art.45 din Constituție care garantează accesul liber a persoanei la o activitate economică și liberă inițiativă.

Ori, acțiunea în nulitatea unei societăți comerciale înmatriculate pentru motivul că obiectul de activitate este ilicit sau contrar ordinii publice, **după ce societatea a intrat într-un circuit economic, comercial, fiscal,**

de dreptul muncii, drept internațional etc. îngrădește accesul liber a persoanei la o activitate economică a cărei legalitate a fost cenzurată de către judecător precum și libera inițiativă în exercitarea activităților economice, reprezentând un impediment major în consolidarea economiei de piață în România bazată pe liberă inițiativă și concurență statuată de art.135 (1) din Constituția României, sfidând de esență principiile unui stat democratic statuate și în art.1 din Constituția României.

Constatarea după înregistrarea societății a unor neregularități privind constituirea societății deschide calea celor interesați în acțiunea pentru regularizarea societății, acțiune disponibilă acestora în termenul de prescriere de un an de la data înmatriculării societății, acțiune suficientă pentru protejarea interesului general.

Nefiind vorba de o nulitate absolută, întrucât NULITATEA SOCIETĂȚII ÎNMATRICULATE DEROGĂ DE LA DREPTUL COMUN A ACTELOR JURIDICE, această acțiune este pe de o parte inoportună, neconstituțională și **prescriptibilă într-un an de zile de la data înmatriculării** societății sub incidența art.124 Constituția României iar judecarea unor asemenea acțiuni în nulitate a unei societăți înmatriculate **este de competența instanței curtea de apel** și nicidecum a instanței tribunal – instanță care autorizează înmatricularea societăților comerciale prin judecătorii săi delegați la ORC, conform art.21 (3) din Constituția României **pentru asigurarea unui proces echitabil și imparțial.**

Pentru toate aceste motive invocate se impune constatarea neconstituționalității prevederilor art. 56 lit.c, art.57 și art.58 din Legea nr.31/1990 sens în care solicităm **suspendarea judecării cauzei** ce formează obiectul dosarului nr.____1337____/____121____/____2007____ pe rolul Tribunalului Galați – Secția comercială și de contencios administrativ **și înaintarea excepției de neconstituționalitate Curții Constituționale a României pentru legală și competență soluționare.**

Galați, data de 26.07.2007

Autor al excepției de neconstituționalitate

**COLEGIUL CONSILIERILOR JURIDICI GALAȚI
DECAN
Zoia Mitea**